

ਐਮ. ਐਮ ਕੁਮਾਰ ਜੇ

ਸੰਤ ਰਾਮ — ਬਚਾਅ ਪੱਖ/ਅਪੀਲੈਂਟ

ਬਨਾਮ

ਬਿਜ ਮੋਹਨ ਕੌਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਆਪਣੇ ਐਲ.ਆਰ.

ਅਤੇ ਹੋਰ— ਜਵਾਬਦੇਹ

1984 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 2342

17 ਜਨਵਰੀ, 2006

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 — ਐੱਸ. 20— ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908— ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2- ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਇਆ - ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ - ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ-ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਬਜ਼ੇ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਡੀਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ —ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ—ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ, ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 (ਸਾਬਕਾ ਡੀਐਲ) ਅਤੇ 8 ਫਰਵਰੀ, 1975 (ਉਦਾ. ਡੀ2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਾਬਕਾ DI ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਪੂਰੀ ਨਵੀਨਤਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ ਤੋਲਣ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਕਾਰਕ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮਿਤੀ 12 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਦੀ ਕੀਮਤ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ 4,000 (ਸਾਬਕਾ DI)। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਡੀਡ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ7 ਨੂੰ 12 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਦੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਹੈ। 4,000 ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਦਿਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ- ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 4,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1,000 ਸਿਰਫ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 4,000. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ

ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੇ ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ. DI ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਮਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪਰਾ 21)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡੀਐਲ ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਅਗਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡੀ 2 ਮਿਤੀ 8 ਫਰਵਰੀ, 1975, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, 23 ਮਿਤੀ 10 ਜੁਲਾਈ, 1975। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੋਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 12 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਦਾ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਡੀਡ ਐਕਸ. D7 ਮਿਤੀ 6 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਅਤੇ ਇਹ ਤਰਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। 4,000 ਰੁਪਏ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1,000 ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਮਾਨਤ ਸਿੱਟਾ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲਕ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਲਾਟਿਫ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਫਰਮਾਨ 32 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ।

ਭਾਵ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਲਾਟਿਫ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਜੇ ਬਾਂਸਲ ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਲਈ ਐਮ.ਐਲ ਸਾਗਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ.ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਕੋਡ, 1908 (ਸੰਖੇਪ ਲਈ, 'ਕੋਡ') ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਨਿਸ਼ਚਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਕੌੜਾ (ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਐਲ. .ਰੁ.) ਮਿਤੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 (ਸਾਬਕਾ PI) ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਤ ਰਾਮ (ਵਿਕਰੇਤਾ) ਅਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ (ਵਿਕਰੇਤਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਐਲਆਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਕੌੜਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। 40,000 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਤ ਰਾਮ ਨੂੰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਦੀ ਰਸੀਦ 'ਤੇ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਬ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਟੈਂਪਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦਾ ਖਰਚਾ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। (ਐਕਸ. ਡੀ. ਐੱਲ.) ਬਚਾਓ-ਪੱਤਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਤ ਰਾਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ- ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 (ਸਾਬਕਾ ਡੀਐਲ) ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫਰਜ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੱਥ:

(2) ਮੁਦਈ-ਮੁਦਈ- ਕ੍ਰੋਸਪੌਂਡੈਂਟਲ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ, 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 (ਸਾਬਕਾ ਪੀਆਈ) ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸਾਲੀ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 30 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੁੱਲ 10,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ 50,000 ਰੁਪਏ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਬਿਆਨੇ ਵਜੋਂ 10,000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 31 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਸੀ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਸਨ। ਉਸਨੇ 27 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ 30 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ 30 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 30 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1. ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ 31 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਗਏ (ਨੋਟਿਸ ਨੰ. 103, ਮਿਤੀ 1 ਜਨਵਰੀ, 1976 ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਨੰ. 1213, ਮਿਤੀ 16/19 ਫਰਵਰੀ, 1976, ਯੂ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ), ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਵਿਅਰਥ। ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਨੰ: 398, ਮਿਤੀ 4 ਮਈ, 1976, ਰਜਿਸਟਰਡ ਏ.ਡੀ. ਅਤੇ ਨੰ: 1044, ਮਿਤੀ 28 ਸਤੰਬਰ, 1976 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੇਜੇ ਸਨ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ 4 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ , 11 ਜੁਲਾਈ, 1975 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. ਨਾਲ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ।

1 ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 20,000, ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

(3) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ- ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਆਈ.) ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ। 50,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦ 27 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਅਤੇ 30 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਦੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮਾਂ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਨਾਲ 10,000 ਦੀ ਬਿਆਨਾ ਰਾਸ਼ੀ ਵੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 4 ਵਿੱਘੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਾਅਲੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। 15,000 ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰੁ. 9,300 ਅਤੇ 8,700 ਨੂੰ ਫਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਈਟਰ ਸਲਾਮਤ ਰਾਏ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਦਿਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ 11 ਜੁਲਾਈ, 1975 (ਸਾਬਕਾ D3) ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ (ਸਾਬਕਾ ਡੀਐਲ) ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵੇਚਣ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 11 ਜੁਲਾਈ, 1975 (ਉਦਾਹਰਣ D3) ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 (ਸਾਬਕਾ D1), ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਸੀ। ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਲਜ਼ਾਮ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਨੇ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼:

(5) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 2, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਉਲੰਘਣਾ. ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਐਨ.ਪੀ. 2 ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 40,000, ਮਿਤੀ 11 ਜੁਲਾਈ, 1975 (ਉਦਾਹਰਣ D3) ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ। ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 20,000

(6) ਸੱਚੇ-ਸੱਚੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 4 ਵਿੱਘੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 40,000,—11 ਮਈ, 1975 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਸਾਬਕਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਡੀਐਲ ਤੋਂ ਡੀ 7 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ- ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2-ਕਰਮ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਡੀਡ ਲੇਖਕ ਸਲਾਮਤ ਰਾਏ (DW5) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਸਾਬਕਾ D1 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਅਮਲ DW1 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਾਬਕਾ. D1 ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ DW-2 ਸੰਤ ਰਾਮ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ DW5 ਸਲਾਮਤ ਰਾਏ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਬਕਾ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਹੈ। ਡੀ.ਐਲ. ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੀ ਹੋਣ ਲਈ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਫਿਰ ਡੀਡਬਲਯੂ 7 ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਡੀ.ਐਲ. ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ

ਇਹ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੀ ਹੋਣ ਲਈ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਾਬਕਾ. DW 1 ਕਰਮ ਸਿੰਘ, DW 2 ਸੰਤ ਰਾਮ, DW 5 ਸਲਾਮਤ ਰਾਏ ਅਤੇ DW 7 ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ 8 ਜੁਲਾਈ 1974 ਦਾ ਹੈ।

(7) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ 2, ਮਿਤੀ 8 ਫਰਵਰੀ, 1975, ਜੋ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ:-

“ਫਿਰ ਇਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਬਕਾ ਹੈ। ਡੀ 2, ਮਿਤੀ 8 ਫਰਵਰੀ, 1975। ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਾਬਕਾ D2 ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ DW2 ਸੰਤ ਰਾਮ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਮਝੌਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਸਹੀ ਹੋਣ ਲਈ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਫਿਰ DW5 ਸਲਾਮਤ ਰਾਏ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਹੈ ਸਾਬਕਾ. ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਡੀ.ਐਲ. ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੀ ਹੋਣ ਲਈ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਫਿਰ ਇੰਦਰਜੀਤ DW6 ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਐਕਸ. ਡੀ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਕੇ ਸਹੀ ਹੋਣ ਲਈ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਾਬਕਾ. D2 ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(8) ਰਜਿਸਟਰੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ Ex.ED3, ਮਿਤੀ 10 ਜੁਲਾਈ, (1975 ਈ. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“ਫਿਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸਾਬਕਾ ਹੈ। ਡੀ3 ਨੂੰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2. ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰੁਪਏ ਲਈ ਹੈ। 40,000 ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਡੀ ਡਬਲਿਊ 1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਸ. D3 ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ। DW2 ਸੰਤ ਰਾਮ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ 3 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਕੇ ਸਹੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਰੁਪਏ ਸੀ। 40,000, ਰੁ. 9,300 ਅਤੇ 8,700 ਰੁਪਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨ, 15,000 ਰੁਪਏ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨ। 2,000 ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅੱਗੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁ. 5,000 ਡਰਾਫਟ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ DW4 ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਉਹ

ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। D3. ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ 3 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੀ ਹੋਣ ਲਈ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰੁ. 9,300 ਅਤੇ ਰੁ. 8,700 ਪਿਛਲੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਨ। ਰੁ. 15,000 ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਸਲਾਮਤ ਰਾਏ DW5 ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ।

ਉਹ ਸਾਬਕਾ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਹੈ। D3. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਐਕਸ. ਡੀ 3 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੀ ਹੋਣ ਲਈ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਲਈ. ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਫਾਂਸੀ. D3 ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 2,000 ਨਕਦ ਅਤੇ ਰੁ. ਡਰਾਫਟ ਦੁਆਰਾ 5,000 ਅਤੇ ਰੁ. 7,500 ਇੱਕ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਮਾਨਤ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰੁਪਏ ਲਈ ਸੀ. 40,000 ਰੁਪਏ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ 2,000 ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ 5,000 ਅਤੇ ਰੁ. 15,000 ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਬਕਾ. D7 ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਲਈ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਹੈ। 15,000 ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 6 ਜੁਲਾਈ, 73 ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ। PI ਮਿਤੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2. ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1 ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸਮਝੌਤਿਆਂ, ਭਾਵ, ਐਕਸ. D4 ਅਤੇ D5 ਅਤੇ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ Ex. D7. ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

"ਸਾਬਕਾ D1 ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 74 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. PI ਮਿਤੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 74, ਰੁ. 15,000 ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰੁ. 8,700 ਅਤੇ ਰੁ. 9,300 ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਕਾ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। D4, D5 ਅਤੇ D6 ਸਾਬਕਾ. D4 ਨੂੰ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 73 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡੀ5 ਨੂੰ 12 ਜੁਲਾਈ, 72 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ6 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 28 ਜੂਨ, 71 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਘੜਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਡੀਡ ਰਾਈਟਰ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦੋ-ਫਰੋਖਤ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੰਤ ਰਾਮ, ਸਾਬਕਾ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ। ਡੀ.ਐਲ. ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 74 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਾਬਕਾ. PI ਮਿਤੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 74 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਸੰਤ ਰਾਮ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਝੌਤੇ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ। ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੰਤ ਰਾਮ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤ ਰਾਮ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸੰਤ ਰਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਦਾਵਾ 'ਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨੀ। ਦਾ ਇਹ ਸੰਸਕਰਣਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਕਾ. ਡੀਐਲ ਨੂੰ 8 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 74. ਸਾਬਕਾ. D28 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 75 ਸਾਬਕਾ ਡੀ3 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ 10 ਮਈ ਨੂੰ 75 ਸਾਬਕਾ ਡੀ4 ਨੂੰ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 73. ਸਾਬਕਾ ਡੀ5 ਨੂੰ 15 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 75. ਸਾਬਕਾ. ਡੀ6 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ 28 ਜੂਨ ਨੂੰ. 71 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ7 ਨੂੰ 6 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 73 ਅਤੇ ਡੀਡ ਰਾਈਟਰ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਹੈਰਿਜਸਟਰ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਕਾ. D7 ਅਤੇ D3 ਰਿਜਿਸਟਰਡ ਹਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਇੱਕ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। D7 ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ।" (ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(10) ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਹੀ- ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਹੈ। ਜਮਾਬੰਦੀ (ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਜਮਾਬੰਦੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ:-

“1971-72 ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1976-77 ਦੀ ਅਗਲੀ ਜਮਾਬੰਦੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਦੋਂ ਮੌਰਗੇਜ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ ਭਾਵ ਕਬਜ਼ਾ ਗਿਰਵੀ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਸੰਤ ਰਾਮ ਨੇ ਇਕ ਸਮਝੌਤੇ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਡੀਐਲ ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 74 ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਦਈ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। 28 ਦਸੰਬਰ, 74 ਨੂੰ ਪੀ.

(11) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

ਸੰਤ ਰਾਮ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੰਤ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਸੰਤ ਰਾਮ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ 4 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸੰਤ ਰਾਮ 40,000 ਵੀਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 11 ਜੁਲਾਈ, 75 ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2।"

ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਉਲਟ:

(12) ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 (ਉਦਾ. ਡੀ. ਐੱਲ.) ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(13) ਉਹ ਖੋਜਾਂ ਪੈਰਾ ਨੰ. 17, 18 ਅਤੇ 20 ਤੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:-

(14) xxx xxx ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਬ-ਜੱਜ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਝੌਤਾ ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 74 ਸਾਬਕਾ। D1 ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਬਕਾ। D3 ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸਾਬਕਾ। D2 ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਨ। P1 ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਸਾਬਕਾ। D1 ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 8 ਜੁਲਾਈ, 74 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(18) ਮੌਰਗੇਜ-ਡੀਡ ਸਾਬਕਾ। ਡੀ 7 ਮਿਤੀ 6 ਜੁਲਾਈ, 73 ਹੈ। ਇਸ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ 4 ਬੀ-16 ਬੀ-9 ਬੀ ਸੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 10,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਲਈ ਸੀ। 15,000 ਇਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਰੁ. 1,000 ਦਾ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਪਾਠ ਸਾਬਕਾ। ਡੀ.ਐੱਲ. ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 74 ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ 9,300 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 4,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ 5,300 ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਗਵਾਹ ਝੂਠ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ। ਮੌਰਗੇਜ-ਡੀਡ ਸਾਬਕਾ। D7 ਮਿਤੀ 6 ਜੁਲਾਈ, 73 ਹੈ, ਜਦਕਿ ਰੁਪਏ ਦਾ ਪ੍ਰੋਨੋਟ. 4,000 ਨੂੰ 12 ਜੁਲਾਈ, 73 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਅੰਤਰਾਲ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼. ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ. 4.000 ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ

ਬਾਅਦਰ. 1.000 ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 4,000. ਇਸ ਲਈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪੀ. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਦਿਆਲੇ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਉਲਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤ ਰਾਮ ਮੁੱਲ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦਤ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। (ਕਾਰਨ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਗਏ)

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ:

(14) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਜੇ ਬਾਂਸਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ:-

- (a) ਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 (ਸਾਬਕਾ ਡੀਐਲ) ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਜ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
- (b) ਕਿ 6 ਜੁਲਾਈ, 1973 (ਸਾਬਕਾ D7) ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਡੀਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਡੀਡ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੰਦਰ ਕਾਲੀ ਜਮਾਨਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਠਾਕੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। P1). ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਕੋਲ 6 ਜੁਲਾਈ, 1973 (ਸਾਬਕਾ D7) ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸਲਈ, 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 (ਸਾਬਕਾ ਪੀਆਈ) ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਰਾਮ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਸ਼ਾ ਸਿੰਘ (2) ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (3) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
- (c) ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਇੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ (4) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ

ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾ 27 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ (5) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਰਕੇ ਮੁਹੰਮਦ ਉਬੈਦੁੱਲਾ ਬਨਾਮ ਹਾਜੀ ਸੀਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। **ਅਬਦੁਲ ਵਹਾਬ (ਡੀ), (6).**

(d) ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 (ਸਾਬਕਾ D1) ਅਤੇ 8 ਫਰਵਰੀ, 1975 (ਉਦਾ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਤ ਰਾਮ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,

- (2) 2001 (3) PLR 54 544
- (3) 2002 0(2) PLR 83 83
- (4) ਏਆਈਆਰ 1998 ਐਸਸੀ 3021
- (5) 2002 (2) PLR 58 5801
- (6) 2000 (2) PLR 50 2

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

(e) ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ 6 ਜੁਲਾਈ, 1973 (ਉਦਾਹਰਣ D7) ਦੀ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਕਾਬਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 32 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਆਈ.) ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(f) ਕਿ ਮਿਤੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 (ਸਾਬਕਾ P1) ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੇਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ 30 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ 31 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ 26/28 ਸਤੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 16 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੋਤੀ ਲਾਈ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। **ਰਾਮਦਾਸੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, {7} ਅਤੇ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਮੁਮਤਾਜ਼ ਹਸਨ, (8)।**

(15) ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ. Aggarwal ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ:-

(a) ਕਿ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਕਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ- ਕਿ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 (ਸਾਬਕਾ D1) ਅਤੇ 8 ਫਰਵਰੀ, 1975 (ਸਾਬਕਾ D2) ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਜ਼ੀ ਸੀ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਸਾਰੇ ਵਿਆਪਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, (9) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।**

(7) 2001 (1) PLR 231

(8) 2002 (2) PLR 353

(9) 2005 (2) PLR 136

(b) ਕਿ ਖੋਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 (ਉਦਾ. ਡੀ. ਐਲ.) ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਮਿਤੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 (ਸਾਬਕਾ ਪੀਆਈ) ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 (ਸਾਬਕਾ ਪੀਆਈ) ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 111 (ਜੀ) ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਤੇ 59 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(c) ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਯੋਗ ਹੈ।

(d) ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ (10) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟਿੱਪਣੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।**

(16) ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਵਾਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ:-

(A) ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ?

(B) ਕੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਆਈ.) ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣ ਦੇਰੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਹੈ?

(10) 2001 (2) ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਲੈਂਡ ਲਾਅਜ਼ ਰਿਪੋਰਟਰ 119

Re: ਸਵਾਲ (A)

(17) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਕਾਰਨ ਹਨ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

- (i) 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 (ਸਾਬਕਾ PI) ਦਾ ਅਸਲ ਸਮਝੌਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ 8 ਫਰਵਰੀ, 1975 (ਸਾਬਕਾ ਪੀ2) ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ;
- (ii) ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਰਕਮ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 6 ਜੁਲਾਈ, 1973 (ਉਦਾ. D7) ਦੇ ਤਹਿਤ 15,000 ਵਿੱਚ ਫਰਜ਼ੀ ਵਸਤੂਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ
- (iii) 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੰਬਰ 1 ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝੌਤਾ, 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 (ਸਾਬਕਾ ਡੀਐਲ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ- ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2।

(18) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪੜਤਾਲ ਸਾਬਕਾ ਐੱਸ. ਡੀਐਲ ਤੋਂ ਡੀ 7 ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ.ਐੱਲ., ਜੋ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ, ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 5.25 ਪੈਸੇ (4 ਰੁਪਏ + 50 ਪੈਸੇ ਅਤੇ 75 ਪੈਸੇ) ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ (ਚਰਚਾ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 7 ਦੇਖੋ)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ 2 ਮਿਤੀ 8 ਫਰਵਰੀ, 1975, ਜੋ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ. ਦੋਵੇਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਕਸ. D1 ਅਤੇ D2 'ਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ 'ਉਰਦੂ' ਵਿਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੈਟਰਨ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡੀ 3, ਮਿਤੀ 10 ਮਈ, 1975। ਦੁਬਾਰਾ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖੁਦ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ।

10 ਮਈ, 1975 ਨੂੰ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਡੀ 4 ਮੁੜ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 'ਉਰਦੂ' ਵਿਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸਟੈਂਪ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ। ਐਕਸ. ਡੀ 5 ਅਤੇ ਡੀ 6 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਟੈਂਪ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਕਾ. D6, ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇ। ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 4,500, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਉਰਦੂ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ 28 ਜੂਨ, 1971 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਟੈਂਪ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਪ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ 7 6 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਉੱਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਹਨ।

(19) ਸੁ ਦਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹਾ ! s; ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜ਼ਬਾਨੀ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਬਾਰੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਤੋਸ਼ ਹਜ਼ਾਰੀ *ਬਨਾਮ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਤਿਵਾੜੀ* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਖਿਆ ਹੈ:-

"ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਚੇਤਨ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਇੱਕ ਸੌਖਾ ਕੰਮ ਹੈਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਤੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਤਾਂ ਜਦੋਂਪੋਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ

ਉਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੱਜ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਤੋਂ

ਪੀੜਤ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਦੂਜਾ, ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਕੀਮ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਵਾਧੂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਧਾਰਾ 100 ਨੂੰ ਕੋਫ਼ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਬਣਨਾ: ਸ਼ੱਧਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਚਣੌਤੀ ਤੋਂ ਬਚੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੁਣ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਭਾਵੇਂ ਗਲਤ ਮਾਵ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਾ ਹੋਵੇਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਤਰੁੱਟੀਆਂ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਗਲਤ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਕੋਈ ਠੋਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। "

(20) ਬਨਾਮ ਮਰਿਅਮ, (12) ਮਧੂਉਕਾਰ ਬਨਾਮ ਸੰਗਰਾਮ (13) ਅਤੇ ਅਚੀਤਿਆ ਕੁਮਾਰ ਸਾਹਾ ਬਨਾਮ ਨਾਨੂ ਪ੍ਰਿੰਟਰਸ, (14) ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(21) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੇ ਤਹਿਤ

(12) (2005) 2 SCC 500

(13) (2001) 4 SCC 756

(14) (2004) 12 SCC 368

ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਬੇਦਾਗ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਪਾਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਕਸ. D1 ਤੋਂ D7 ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ। ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਕਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਕੇ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਜਾਂ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪਾਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਇੱਕ ਅਨਪੜ੍ਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ

ਸਰਗਰਮ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਜਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਗੁੰਮਰਾਹ ਹੋਇਆ ਸੀ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਸਬੂਤ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਖੁਦ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 91 ਅਤੇ 92 ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1872. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 (ਸਾਬਕਾ ਡੀਐਲ) ਅਤੇ 8 ਫਰਵਰੀ, 1975 (ਉਦਾ. ਡੀ2) ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਅਸਲ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਬਕਾ ਡੀਐਲ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੀਨਤਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕਾਰਕ, ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਛੱਡਣਾ ਸੀ। ਮਿਤੀ 12 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਦੀ ਕੀਮਤ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ 4,000 (ਸਾਬਕਾ DI)। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਸਾਬਕਾ ਡੀ 7 ਨੂੰ 12 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਦੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਹੈ। 4,000, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਦਿਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। 4,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1,000 ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 4,000. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੇ ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ. DI ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਸਿੱਖੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਮਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਤ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਸਵਰਗ-ਧਰਤੀ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਕੌੜਾ (ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਐਲਆਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਨਾਲ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(22) ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡੀ.ਐਲ. ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਅਗਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡੀ 2, ਮਿਤੀ 8 ਫਰਵਰੀ, 1975,

ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ, ਸਾਬਕਾ. D3, ਮਿਤੀ 10 ਜੁਲਾਈ, 1975। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੋਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 12 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਦਾ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਡੀਡ ਐਕਸ. D7 ਮਿਤੀ 6 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਅਤੇ ਇਹ ਤਰਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। 4,000 ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮੋਰਟਗੇਜ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 1,000 ਰੁਪਏ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਮਾਨਤ ਸਿੱਟਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਤਰਨਾਕ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੰਗਣ ਲਈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਕਾ. D1 ਅਤੇ D7 ਨੂੰ ਲਿਖਾਰੀ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ

ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਤੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 (ਸਾਬਕਾ ਪਾਈ) ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਨ। ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਕਾ. D1 ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਹੈ। 40,000, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪਣਾਏਗਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਬਕਾ. ਡੀਐਲ ਮਿਤੀ 18 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਤਾਰੀਖ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸਬੂਤ ਲਿਖਾਰੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕ ਐਂਟਰੀ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੇਖਕ ਸਲਾਮਤ ਰਾਏ ਗਵਾਹ ਦੇ ਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ।

y(23) ਇਸਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਕਾ. D1, D2 ਅਤੇ D3 ਨੂੰ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Re: ਸਵਾਲ (B)

(24) ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਕਬਜ਼ੇ ਸਮੇਤ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਅਪੀਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਪਿਛਲੇ ਕਰੀਬ 32 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। 6 ਜੁਲਾਈ, 1973 (ਸਾਬਕਾ D7) ਦੀ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਡੀਡ ਹੁਣ ਕਿਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਚਾਂਦ ਰਾਣੀ ਬਨਾਮ ਕਮਲ ਰਾਣੀ (15) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਤੱਤ ਸਮਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ

ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਨਾਸਬ ਸਮਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੇ.ਐਸ. ਵਿਦਿਆਨਦਮ ਬਨਾਮ

Sant Ram v. Brij Mohan Kaura (deceased) by his 19
L.Rs. and another (M.M. Kumar, J.)

ਵੈਰਾਵਨ, (16) ਅਤੇ **ਵੀਰਯੀ ਅੰਮਾਲ ਬਨਾਮ ਸੀਨੀ ਜਾਨਵਰ, (17)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀਰਾਏ ਅੰਮਾਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਵਾਜਬ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

"13. "ਵਾਜਬ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਾਜਬ ਸੀ। "ਵਾਜਬ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਣਾ ਗੈਰਵਾਜਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੁਹਾਵਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। "ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ" ਦਾ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਰਥ ਹੈ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(25) ਇਨੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ 2 ਮਿਤੀ ਦਸੰਬਰ, 1974 (ਸਾਬਕਾ ਪੀਆਈ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 31 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, 1975. ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 30 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਅਤੇ 31 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। 27 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਵੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਏ.ਡੀ ਰਾਹੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਨੋਟਿਸ 28 ਸਤੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ 30 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ 1973 ਤੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ, ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। **ਨਿਰਮਲਾ ਆਨੰਦ ਬਨਾਮ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (18)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

"23 ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਧਿਰਾਂ। ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਚਿਤ ਲਾਭ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਮੁਦਈ ਉੱਤੇ ਮੁਦਈ, ਤੰਗੀ ਦੀ ਹੱਦਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੇਸ਼

(16) 1997 (3) S.C.C. 1

(17) (2002) 1 S.C.C. 134

ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ(sic?ਵਿਚਾਰ) ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ। ” (ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)

(26) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲਕ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ ਨੰ: 1 ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਭਾਵ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ 32 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਬਦਲਵੀਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(27) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 28 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹਤ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ